

ת"ד 11199/05/22 - מדינת ישראל נגד גרי פורט

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 11199-05-22 מדינת ישראל נ' פורט
תיק חיצוני: 118652/2022

לפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	גרי פורט

גזר דין

1. כתב האישום נשוא ההליך דנן מייחס לנאשם אחריות לתאונה במסגרתה נחבלו 3 בני אדם. הנאשם נחבל חבלות של ממש בדמות שבר בסטרנום ונהג הרכב המעורב נחבל חבלות של ממש בדמות מספר שברים.
 2. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום והורשע על בסיס הודאתו בעבירות הבאות: אי נקיטת אמצעי זהירות ברכב ביטחון, בניגוד לתקנה 94 לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה וחבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה.
 3. הצדדים הגיעו להסדר לפיו המאשימה עתרה ל-6 חודשי פסילה בפועל על כל סוגי הרכבים, פסילה על תנאי וקנס ואילו ב"כ הנאשם רשאי לטעון באופן פתוח לעונש.
 4. המאשימה הפנתה לחומרת העבירות, לנסיבות קרות העבירה, לכך שהנאשם לא נקט באמצעי זהירות וגרם לחבלות של ממש ברף הגבוה. עוד ציינה כי משיחה עם הנהג המעורב עולה כי לא עבר ניתוחים לאחר ששוחרר מבית חולים, אולם יש לו קשיי נשימה ובשלב זה נקבעו לו 19% נכות והציגה תעודות רפואיות.
 5. מנגד, הנאשם טוען לכך שנוהג 50 שנה ולחובתו 5 הרשעות, אחרונה משנת 2016.
- ב"כ הנאשם טען לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעודו נשוי ואב ל-4 ילדים, עובד כמהנדס אשר מתנדב כנהג אמבולנס שנים רבות.
- ב"כ הנאשם טען לכך שהחבלות של ממש הינן ברף הבסיסי, היות ולא הייתה התערבות כירורגית, לא לנאשם ולא למעורב, הפנה לסרטון הקיים בתיק החקירה, אשר מציג תמונה של ניתוק הקשר הסיבתי בין הנאשם לבין האחריות לתאונה. הפנה לעובדה כי הנהג המעורב נכנס לצומת באור צהוב, הועמד לדין והורשע.
- ב"כ הנאשם טען כי עפ"י תקנה 94 לתקנות התעבורה, הנאשם רשאי היה להיכנס לצומת, גם כשבכיוון נסיעתו אור אדום, בעודו חייב לנקוט באמצעי הזהירות, אולם המעורב לא היה רשאי להיכנס לאותה הצומת באור צהוב.
- ב"כ הנאשם הפנה לעבודה כי הנאשם נהג באמבולנס לאחר שהוזעק דחוף לקחת פצועה במצב מדמם בנסיעת ביטחון והציג מסמכים התומכים בטענתו כמו גם אישור מד"א בעניין. עוד טען כי הנאשם הפעיל את כל האמצעים

הדרושים, נעצר בתחילת הכניסה לצומת, אולם המעורב הגיח בפתאומיות ואף רואים זאת בסרטון.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לפיה במקרים דומים בתי משפט מצאו לנכון לסווג את הפסילה שהוטלה, כך שתחול רק על רכב ביטחון, טען כי מדובר במתנדב ביחידת הטיפול נמרץ בבית חולים "ברזילי", אשר מתייזב שם מספר פעמים בשבוע, ואם תישלל אפשרותו לנהוג גם ברכב פרטי, החולים יינזקו.

ב"כ הנאשם הגיש תעודות אופי של הנאשם ועתר להשתת פסילה מינימלית תוך כדי סיווג.

דין:

6. במסגרת תיקון מס' 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), קבע המחוקק את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה. למעשה, המחוקק התווה את דרך הפעולה להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

7. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, תחילה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40ט לחוק).

8. לאחר קביעת מתחם עונש הולם, ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בתוך מתחם העונש הולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40יא לחוק).

9. כפי שהיטיב לתאר זאת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כב' השופטת גילת שלו, בעפ"ת 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20) (להלן: "**עניין יעקובסון**"): "דרך זו הותוותה על מנת ליצור הפרדה בין הקביעה הערכית המתייחסת למתחם העונש **ההולם** את העבירה שבוצעה, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם".

10. יחד עם האמור, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום (לפי הוראת סעיף 40ד לחוק) או בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (לפי הוראת סעיף 40ה לחוק).

11. כלומר, בבואו של בית המשפט לקבוע מהו העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה, עליו לפעול בהתאם לסדר הפעולות שלהלן: קביעת מתחם העונש ההולם, גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם כאמור ושקילת שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם בין אם לקולא ובין אם לחומרא.

קביעת מתחם העונש ההולם:

12. כאמור בסעיף 40ג לחוק, במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, עלינו לבחון מהו הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומהי מידת הפגיעה בו.

13. הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלמות גופו, נפשו, וביטחונו של ציבור משתמשי הדרך. מידת הפגיעה בערך זה, בנסיבות העניין, היא ברף הבינוני.

14. לאחר שקבענו מהו הערך המוגן שנפגע ומהי מידת הפגיעה בו, עלינו לבחון מהי מדיניות הענישה הנהוגה. עיון בפסיקה מלמד כי מדיניות הענישה במקרים מעין זה נעה כמניפה בין פסילה לתקופה שבין שלושה חודשים ועד שנתיים, בין התחייבות כספית להימנע מביצוע העבירות למאסר מותנה, ובין קנס לפיצוי כספי עונשי לנפגע -

הכל בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, רף הרשלנות, תוצאות התאונה, העבר התעבורתי והנסיבות האישיות (ראו לדוגמה רע"פ 11917/05 **צפירי נ' מדינת ישראל** (26.4.06); עפ"ת 51168-03-21 **אביגד נ' מדינת ישראל** (12.4.21); ת"ד 7389-04-20 **מדינת ישראל נ' פרץ** (1.6.21); רע"פ 1694/19 **יאסין נ' מדינת ישראל** (24.1.19); עפ"ת 47632-02-14 **מכלוף נ' מדינת ישראל** (6.3.14); עפ"ת 34990-06-15 **טקל נ' מדינת ישראל** (25.6.15); עפ"ת 44705-11-11 **מדינת ישראל נ' זיגדון** (19.2.15), עפ"ת 7554-06-13 **אורנשטיין נ' מדינת ישראל** (1.7.13), עפ"ת 1524-04-13 **דנברג נ' מדינת ישראל** (3.6.13), עפ"ת 30937-01-13 **מץ נ' מדינת ישראל** (3.5.13)). יוער כי, במקרה דנן, הצדדים הציגו הסדר מסגרת התוחם את רכיב הפסילה למסגרת שבין 0-12 חודשים, כמפורט לעיל.

15. השלב האחרון בקביעת מתחם העונש ההולם הוא בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40 לחוק). בענייננו, לא ניתן להתעלם מכך שרף הרשלנות שיוחס לנאשם בכתב האישום אינו מן הגבוהים ולמעשה הוא הורשע באי נקיטת אמצעי זהירות ברכב ביטחון ובקלות ראש. זאת ועוד, הרי שמבלי להמעיט מחומרת החבלות שנגרמו למעורבים ומהיותן חבלות של ממש, הרי שמדובר בחבלות שלא מצויות ברף הגבוה והנפגעים שוחררו להמשך מעקב וטיפול בקהילה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

16. כאמור בסעיף 40 לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בענייננו, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ (ת"א) 71933/06 **קלנסבלד נ' מדינת ישראל** (8.2.07) לפיהם:

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות. לא הרי מי שמודה בתחילת ההליך, כהרי זה המנסה להרחיק מעצמו אחריות, מנהל הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי כדי לא לשאת באחריות, ומורשע בסופו של הליך מייגע ולעתים ממושך.

המערער לא ניסה לדחות את הקץ...הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו. על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים, ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

17. המדובר בנהג אשר אחז ברישיון נהיגה משנת 1977 ולחובתו 5 הרשעות קודמות, אחרונה משנת 2016 והיא גם האחרונה בעשור האחרון. ניכר כי התנהלותו בדרכים תקינה וכי מדובר במעידה שאינה מאפיינת את דרך נהיגתו בשנים האחרונות.

18. לא ניתן להתעלם מהרשלנות התורמת של נהג הרכב המעורב, שכבר הורשע בגין תרומתו לתאונה. כעולה מדוח הבוחן, הרכב המעורב נכנס בנסיעה רצופה לצומת כאשר בכיוון נסיעתו אור צהוב ורכב הנאשם נכנס לצומת כשהאורות המהבהבים שלו דולקים.

אין חולק כי הנאשם פעל כחוק ובהתאם לתקנה 94 לתקנות התעבורה, המאפשרת לו לחצות את הצומת באור אדום לצורך מילוי תפקידו ותוך כדי נקיטת אמצעי זהירות כדי למנוע פגיעה במשתמשי הדרך. מהעדויות שהוצגו בפני עולה כי הנאשם היה בעצירה לפני תחילת פנייתו שמאלה וכי נהג עם האמצעים הדרושים.

הכרעה:

עמוד 3

19. לאור האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם ואת העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. קנס כספי בסך 800 ₪ שישולם בתוך 90 ימים מהיום.
- ב. פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים. הפסילה תסווג כך שתחול רק על רכב בטחון. הפסילה תחל עד ולא יאוחר מיום 1/7/24 ועל הנאשם להפקיד תצהיר חלף הפקדה בתיק ביהמ"ש. הפסילה תחל עם הפקדת התצהיר כאמור.
- ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור אחת מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה וזאת במשך שלוש שנים מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.